

udateret

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 32

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

4

Høere Joakim Skovgaard!

Der er noget jeg blev glad ved forleden dag
som jeg trænger til at dele med dig.

Andrea læste for mig, hvad gl: Preussens skrift
om "Kødets opstandelse og det evige liv"

Der står — ja du må hellere få hele
begyndelsen af Kapittet, sådan som Dr. hor oversat
Isaias (26, 19 og 66, 14) for jeg ser at Lindbergs og den alm.
overs: er anderledes. — Preussas siger: "At han
som skabte mennesket fra forst af, har lovet ham en
ny fødsel efter hans opløsning til støv, det lover man
fra Isaias, når det hedder: de døde skal stå op, og de
som er i gravene skal rejse sig, og de som er
i jorden skal glæde sig, ti den dag er dem en
fødsel." — og fremdeles "Jeg vil kalde på eder, og
I skal komme. Kaldes i Jerusalem, og ved sønen skal

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 32

3. Så skal vi alle, sjæle-rens og helligede, finde vor gl.
bolig, som lures med os, og i den skyde op som
plantes i væi.

Jeg var i aften oppe ved kirken og gjorde vor gravsted
i stand, og sad lidt på benken og blev så glad ved
vor stort fremtids håb, som vi er så inderligt
fælles om.

Tak for sedet hos eder. Bare jeg havde fået
Niels at se. Hils ham, hvis han endnu er hjemme.

Kærlig hilsen til alle deni og Agnetes.

deri gl. ven Augusteimer 4

edens hjerte fryde sig, og eders ben skal komme op
som ven plante, og I skal kende Herrens hånd, de
som dyrke ham. "Komme op som en plante" -
Jeg synes det udtryk er så vidunderligt og herligt,
og falder så godt i træld med alt hvad vor Herre
har sagt os om opstandelsen. "Løve Kornet" der lægges
i jorden, det er ham selv. Og til opstandelsens store
og herlige dag, har hans liv overvundet al synd
og død i os, så vi, fyldte af hans liv skyder op
af mulde som de dejligste planter i hans urte-
gård. Det er vel sødt at sidde og skrive dette
til dig, for hvem det vel er gamle tanker. Men det
korn så friskt og skönt frem for mig, ved dette
mit udtryk, alt det - som jeg jo nok vidste i for-
vejen. Og så har vi lov at tænke på, at ligesom
forvandlingen med vort korn og frø, foregår i lov
i jorden, så dan om dannes vore høre, i skjul for
os, men åbenbare for Gud. Og når tidens fylde opfylder